

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (velkého senátu)

15. března 2005*

Ve věci C-160/03,

jejímž předmětem je žaloba na neplatnost na základě článku 230 ES, podaná dne 8. dubna 2003,

Španělské království, zastoupené L. Fraguas Gadea, jako zmocněnkyní, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

žalobce,

podporované:

Finskou republikou, zastoupenou T. Pynnä, jako zmocněnkyní, s adresou pro účely doručování v Lucemburku,

vedlejší účastníkem,

* Jednací jazyk: španělština.

proti

Eurojustu, zastoupenému J. Rivas de Andrés, abogado, a D. O'Keeffem, solicitor,

žalovanému,

SOUDNÍ DVŮR (velký senát),

ve složení V. Skouris, předseda, P. Jann, C. W. A. Timmermans, A. Rosas (zpravodaj)
a A. Borg Barthet, předsedové senátů, R. Schintgen, N. Colneric, S. von Bahr,
J. N. Cunha Rodrigues, E. Juhász, G. Arestis, M. Ilešič a J. Malenovský, soudci,

generální advokát: M. Poiares Maduro,

vedoucí soudní kanceláře: H. von Holstein, náměstek vedoucího soudní kanceláře,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 6. října 2004,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 16. prosince 2004,

vydává tento

Rozsudek

1 Svou žalobou se Španělské království domáhá, aby byl v sedmi výzvách k podání žádostí uchazečů o místa v rámci přijímání dočasných zaměstnanců vydaných Eurojustem (dále jen „napadené výzvy k podání žádostí“) zrušen bod týkající se dokumentů, jež mají být osobami, které podávají svou žádost v jiném jazyce, předloženy v angličtině, jakož i jednotlivé body, uvedené v každé výzvě k podání žádostí, týkající se kvalifikace v oblasti jazykových znalostí uchazečů.

Právní rámec

2 Hlava VI Smlouvy o Evropské unii obsahuje ustanovení o policejní a soudní spolupráci v trestních věcech, a to články 29 EU až 42 EU.

3 Článek 31 EU popisuje cíle společného postupu v oblasti soudní spolupráce v trestních věcech.

4 Článek 34 odst. 2 EU stanoví:

„Rada přijímá opatření a podporuje vhodnou formou a vhodnými postupy uvedenými v této hlavě spolupráci sloužící cílům Unie. Za tím účelem může Rada z podnětu členského státu nebo Komise jednomyslně:

[...]

- c) přijímat rozhodnutí za jakýmkoli jiným účelem, který je v souladu s cíli této hlavy, s vyloučením sbližování právních a správních předpisů členských států. Tato rozhodnutí jsou závazná a nemají přímý účinek; Rada přijímá kvalifikovanou většinou opatření, která jsou nezbytná k provedení těchto rozhodnutí na úrovni Unie;

[...]“

5 Článek 35 EU se týká pravomocí Soudního dvora, pokud jde o ustanovení hlavy VI Smlouvy o Evropské unii. Odstavce 6 a 7 tohoto článku zní následovně:

„6. Soudní dvůr je příslušný přezkoumávat legalitu rámcových rozhodnutí a rozhodnutí na základě žalob podaných členským státem nebo Komisí pro nepříslušnost, porušení podstatných formálních náležitostí, porušení této smlouvy nebo právního předpisu týkajícího se jejího provádění, anebo pro zneužití

pravomoci. Žaloby podle tohoto odstavce je třeba zahájit ve lhůtě dvou měsíců od zveřejnění aktu.

7. Soudní dvůr je příslušný rozhodovat o všech sporech mezi členskými státy o výklad nebo použití právních aktů přijatých podle čl. 34 odst. 2, které Rada nevyřeší do šesti měsíců od jejich předložení jedním z jejich členů. Soudní dvůr je dále příslušný rozhodovat spory mezi členskými státy a Komisí o výklad a použití úmluv uzavřených podle čl. 34 odst. 2 písm. d).“

6 Článek 41 odst. 1 EU stanoví:

„Články 189, 190, 195, 196 až 199, 203, 204, čl. 205 odst. 3, články 206 až 209, 213 až 219, 255 a 290 Smlouvy o založení Evropského společenství se vztahují na ustanovení týkající se oblastí uvedených v této hlavě.“

7 Článek 46 EU, který je součástí závěrečných ustanovení Smlouvy o Evropské unii, zní následovně:

„Ustanovení Smlouvy o založení Evropského společenství, Smlouvy o založení Evropského společenství uhlí a oceli a Smlouvy o založení Evropského společenství pro atomovou energii, která se týkají pravomocí Soudního dvora Evropských

společenství a výkonu těchto pravomocí, se vztahují pouze na následující ustanovení této smlouvy:

[...]

b) ustanovení hlavy VI za podmínek stanovených v článku 35;

[...]“

8 Článek 12 první pododstavec ES stanoví:

„V rámci použití této smlouvy, aniž jsou dotčena její zvláštní ustanovení, je zakázána jakákoli diskriminace na základě státní příslušnosti.“

9 Článek 230 první pododstavec ES zní následovně:

„Soudní dvůr přezkoumává legalitu aktů přijímaných společně Evropským parlamentem a Radou, aktů Rady, Komise a ECB, s výjimkou doporučení a stanovisek, a rovněž aktů Evropského parlamentu, které mají právní účinky vůči třetím osobám.“

10 Článek 236 ES stanoví, že Soudní dvůr „má pravomoc rozhodovat všechny spory mezi Společenstvím a jeho zaměstnanci v mezích a za podmínek stanovených ve služebním nebo pracovním řádu“.

11 Článek 1 nařízení Rady č. 1 ze dne 15. dubna 1958 o užívání jazyků v Evropském hospodářském společenství (Úř. věst. 1958, 17, s. 385; Zvl. vyd. 01/01, s. 3), ve znění Aktu o podmínkách přistoupení Rakouské republiky, Finské republiky a Švédského království a o úpravách smluv, na nichž je založena Evropská unie (Úř. věst. 1994, C 241, s. 21, a Úř. věst. 1995, L 1, s. 1), zní následovně:

„Úředními a pracovními jazyky orgánů Unie jsou angličtina, dánština, finština, francouzština, italština, němčina, nizozemština, portugalština, řečtina, španělština a švédština“. (*neoficiální překlad*)

12 Rozhodnutí Rady 2002/187/SVV ze dne 28. února 2002 o zřízení Evropské jednotky pro soudní spolupráci (Eurojust) za účelem posílení boje proti závažné trestné činnosti (Úř. věst. L 63, s. 1; Zvl. vyd. 19/04, s. 197, dále jen „rozhodnutí“) se opírá o Smlouvu o Evropské unii, a zejména o článek 31 EU a čl. 34 odst. 2 písm. c) EU. Toto rozhodnutí ve svém článku 1 stanoví, že Eurojust je instituce Unie mající právní subjektivitu.

13 Podle článku 2 uvedeného rozhodnutí se Eurojust skládá z jednoho národního člena vyslaného každým členským státem v souladu s jeho právním systémem z řad státních zástupců, soudců nebo policistů s rovnocennými pravomocemi.

14 Cíle Eurojustu, popsané v článku 3 téhož rozhodnutí, jsou podporovat a zdokonalovat koordinaci příslušných orgánů členských států při vyšetřování a stíhání vedeném v uvedených státech, zdokonalovat spolupráci těchto orgánů, zejména usnadňovat výkon mezinárodní právní pomoci a vyřizování žádostí o vydání, jakož i podporovat tyto orgány za účelem zvyšování účinnosti jejich činnosti při vyšetřování a stíhání. Podle okolností může Eurojust pomáhat i při vyšetřování a stíhání, která se týkají členského státu a třetí země nebo členského státu a Společenství.

15 Článek 30 rozhodnutí, nazvaný „Zaměstnanci“, stanoví:

„1. Na zaměstnance Eurojustu se vztahují nařízení a předpisy platné pro úředníky a ostatní zaměstnance Evropských společenství, zejména ohledně jejich přijímání a postavení.

2. Zaměstnanci Eurojustu mohou být zaměstnanci přijímáni v souladu s nařízeními a předpisy uvedenými v odstavci 1 s ohledem na kritéria uvedená v článku 27 Služebního řádu úředníků Evropských společenství stanoveného nařízením (EHS, Euratom, ESUO) č. 259/68 [...], včetně kritéria rozložení podle zeměpisného původu. [...]

3. Při výkonu svých úkolů jsou zaměstnanci podřízeni kolegiu; dbají při tom na úkoly a poslání Eurojustu [...].“

- 16 Článek 31 téhož rozhodnutí, nazvaný „Překladatelská a tlumočnická pomoc“, stanoví:

„1. Na činnost Eurojustu se vztahují úřední jazykové předpisy Unie. [Ve španělském znění: ‚El régimen lingüístico de las instituciones de la Comunidad Europea será aplicable a Eurojust‘].

2. Výroční zpráva Radě uvedená v čl. 32 odst. 1 druhém pododstavci se sepisuje v úředních jazycích orgánů Unie.“

- 17 Články 12 až 15 pracovního řádu ostatních zaměstnanců Evropských společenství (dále jen „PŘOZ“) se týkají podmínek přijímání těchto zaměstnanců. Článek 12 stanoví:

„1. Přijímání dočasných zaměstnanců je zaměřeno na zajištění služeb osob s co nejvyšší mírou schopnosti, výkonnosti a bezúhonnosti, vybraných na co nejširším zeměpisném základě mezi státními příslušníky členských států Společenství.

[...]

2. Dočasný zaměstnanec může být přijat pouze za předpokladu, že:

[...]

- e) prokázal důkladnou znalost jednoho z jazyků Společenství a uspokojivou znalost dalšího z jazyků Společenství v rozsahu nezbytném pro výkon jeho funkce.“
- 18 Článek 91 služebního řádu úředníků Evropských společenství (dále jen „služební řád“), vztahující se na dočasné zaměstnance na základě článku 73 PŘOZ, který odkazuje na ustanovení hlavy VII služebního řádu o opravných prostředcích, upřesňuje podmínky přípustnosti žalob úředníků k Soudnímu dvoru. Podle ustálené judikatury je tento opravný prostředek přístupný uchazečům otevřených výběrových řízení, ať jsou zaměstnanci Společenství, či nikoliv (viz v tomto smyslu rozsudek ze dne 31. března 1965, Vandevyvere v. Parlament, 23/64, Recueil, s. 205, 214).
- 19 Dne 13. února 2003 byly v *Úředním věstníku Evropské unie* zveřejněny napadené výzvy k podání žádostí. Pokud jde o tyto výzvy k podání žádostí, požadavky týkající se jazykových znalostí jsou následující:
- na místo pověřeného pracovníka pro ochranu dat (Úř. věst. C 34 A, s. 1) „vynikající znalost angličtiny a francouzštiny, schopnost pracovat v dalších jazycích Evropských společenství je výhodou“;
  - na místo účetního (Úř. věst. C 34 A, s. 4) „důkladná znalost jednoho z úředních jazyků Evropských společenství a uspokojivá znalost dalšího jazyka Společenství,

včetně uspokojivé znalosti angličtiny“;

- na místo odborníka na informatiku a informační technologie (správce internetové stránky) evropské soudní sítě (Úř. věst. C 34 A, s. 6) „dobrá znalost angličtiny je nezbytná, schopnost komunikovat alespoň ve dvou dalších úředních jazycích Evropských společenství, včetně francouzštiny, bude nepochybně výhodou“;
- na místo právního poradce (Úř. věst. C 34 A, s. 11) „vynikající znalost angličtiny a francouzštiny, schopnost pracovat v dalších jazycích Evropských společenství je výhodou“;
- na místo knihovníka/archiváře (Úř. věst. C 34 A, s. 13) žádné zvláštní požadavky;
- na místo tiskového atašé (Úř. věst. C 34 A, s. 16) „schopnost komunikovat alespoň v angličtině a francouzštině, znalost dalších úředních jazyků Evropských společenství bude výhodou“;
- na místo sekretářky všeobecné správy (Úř. věst. C 34 A, s. 18) „důkladná znalost angličtiny a francouzštiny, uspokojivá znalost dalších jazyků Společenství by byla nepochybně výhodou“.

- 20 Uvedené výzvy k podání žádostí uvádějí, že žádosti musejí být uchazečem vyplněny v jeho jazyce, jakož i v angličtině. K uvedené žádosti musí být navíc přiložen motivační dopis a životopis, vyhotovené výhradně v angličtině.

Žalobní důvody

- 21 Španělské království se na podporu své žaloby dovolává tří žalobních důvodů.
- 22 První žalobní důvod vychází z porušení čl. 12 odst. 2 písm. e) PŘOZ, podle nějž může být od uchazečů vyžadována pouze důkladná znalost jednoho jazyka, a to v zásadě jejich mateřského jazyka, jakož i uspokojivá znalost jednoho dalšího jazyka podle volby uvedených uchazečů.
- 23 Druhý žalobní důvod vychází z porušení jazykového režimu Eurojustu, jak je stanoven v článku 31 rozhodnutí. Tento režim je vymezen nařízením č. 1, jehož článek 1 upřesňuje úřední a pracovní jazyky orgánů. Vzhledem k tomu, že žádné ustanovení uvedeného rozhodnutí neurčuje, že pracovními jazyky Eurojustu jsou angličtina a francouzština, mohou členové Eurojustu a zaměstnanci sekretariátu této instituce používat všechny úřední jazyky Unie. V důsledku toho výzvy k podání žádostí porušily jazykový režim Eurojustu.

- 24 Třetí žalobní důvod vychází z porušení zásady zákazu diskriminace uvedené v článku 12 ES, jakož i povinnosti uvést odůvodnění. Španělské království v tomto ohledu uplatňuje, že skutečnost, že od uchazečů je vyžadováno, aby vyplnili některé dokumenty v angličtině, jakož i podmínky ve výzvách k podání žádostí týkající se znalosti angličtiny a francouzštiny představují zjevnou diskriminaci na základě státní příslušnosti, neboť jsou tak zvýhodněni uchazeči, jejichž mateřským jazykem je angličtina nebo francouzština. Příznivější zacházení s těmito dvěma jazyky není podloženo, ba ani není uvedeno jeho odůvodnění, což v tomto ohledu představuje porušení povinnosti uvést odůvodnění podle článku 253 ES.

K přípustnosti žaloby

Argumenty účastníků řízení

- 25 Eurojust před předložením svých argumentů k věci samé vznáší námitku nepřipustnosti, kterou je třeba přezkoumat.
- 26 Eurojust tvrdí, že žaloba je nepřipustná, neboť neexistuje žádný právní základ umožňující její podání.
- 27 Zprvė žaloba nemůžė být založena na článku 230 ES vzhledem k tomu, že seznam aktů, jejichž legalita můžė být přezkoumána Soudním dvorem, neuvádí akty přijaté Eurojustem, který je institucí Unie s vlastní právní subjektivitou.

- 28 Zadruhé žaloba nemůže být založena na čl. 35 odst. 6 EU vzhledem k tomu, že napadené akty nejsou ani rámcovými rozhodnutími, ani žádným z rozhodnutí uvedených v tomto ustanovení.
- 29 Zatřetí žaloba nemůže být založena na článku 91 služebního řádu, jelikož toto ustanovení, i když umožňuje uchazeči podat žalobu směřující proti výzvě k podání žádostí, neumožňuje členskému státu podat žalobu proti aktům, jimiž jsou údajně zkrácena práva osob, na něž se tento služební řád vztahuje.
- 30 Začtvrté žaloba nemůže být založena na rozhodnutí vzhledem k tomu, že toto rozhodnutí nedává Soudnímu dvoru pravomoc k rozhodování o aktech Eurojustu.
- 31 Konečně, žaloba nemůže být založena na čl. 35 odst. 7 EU vzhledem k tomu, že se nejedná o žalobu týkající se výkladu čl. 31 odst. 1 rozhodnutí podanou v souladu s postupem uvedeným v čl. 35 odst. 7 EU.
- 32 Španělské království připomíná, že Společenství je společenstvím práva, jehož akty podléhají soudní kontrole (rozsudek ze dne 25. července 2002, *Unión de Pequeños Agricultores v. Rada*, C-50/00 P, Recueil, s. I-6677, bod 38), a tvrdí, že žádný akt vydaný institucí s právní subjektivitou, která podléhá právu Společenství, nemůže být vyloučen ze soudního přezkumu.

- 33 Uznává, že na základě článků 35 EU a 46 EU je pravomoc Soudního dvora v oblasti třetího pilíře omezená. Nicméně napadené výzvy k podání žádostí nelze považovat za akty přijaté v této oblasti a přezkum těchto aktů Soudním dvorem rovněž nelze podřízovat podmínkám.
- 34 Španělské království nicméně ponechává na posouzení Soudního dvora volbu nejvhodnějšího právního základu své žaloby, přičemž v každém případě žádá, aby případné pochybení, jehož se mohlo dopustit při této volbě, nevedlo k prohlášení o nepřipustnosti nebo nevydání rozhodnutí o meritu projednávané věci.

Závěry Soudního dvora

- 35 Úvodem je třeba zdůraznit, že volba právního základu žaloby je věcí žalobce a soudci Společenství nepřisluší, aby sám zvolil nejvhodnější právní základ (viz v tomto smyslu rozsudek Soudního dvora ze dne 8. října 1974, *Union syndicale a další v. Rada*, 175/73, Recueil, s. 917, a usnesení Soudu ze dne 8. června 1998, *Keeling v. OHIM*, T-148/97, Recueil, s. II-2217). Z přezkoumání žaloby vyplývá, že žalobce ji založil na článku 230 ES. Připustnost uvedené žaloby je tedy namístež přezkoumat s ohledem na toto ustanovení.
- 36 Jak vyplývá z článku 230 ES, Soudní dvůr „přezkoumává legalitu aktů přijímaných společně Evropským parlamentem a Radou, aktů Rady, Komise a ECB, s výjimkou doporučení a stanovisek, a rovněž aktů Evropského parlamentu, které mají právní účinky vůči třetím osobám“.

- 37 Je nutné konstatovat, že akty napadené v projednávané žalobě nejsou uvedeny v seznamu aktů, jejichž legalitu může podle uvedeného článku Soudní dvůr přezkoumávat.
- 38 Krom toho článek 41 EU nestanoví, že článek 230 ES se vztahuje na ustanovení o policejní a soudní spolupráci v trestních věcech uvedená v hlavě VI Smlouvy o Evropské unii; pravomoc Soudního dvora v této oblasti je upřesněna v článku 35 EU, na nějž odkazuje čl. 46 písm. b) EU.
- 39 Španělské království každopádně nesouhlasilo s tím, aby napadené výzvy k podání žádostí byly považovány za akty přijaté v rámci hlavy VI Smlouvy o Evropské unii.
- 40 Z toho vyplývá, že žalobu podanou na základě článku 230 ES nelze prohlásit za přípustnou.
- 41 Pokud jde o právo na účinnou soudní ochranu v rámci společenství práva, které podle Španělského království vyžaduje, aby veškerá rozhodnutí instituce s právní subjektivitou, která podléhá právu Společenství, mohla být přezkoumána soudem, je třeba uvést, že akty napadené v projednávané věci nejsou vyloučeny z jakéhokoli soudního přezkumu.

- 42 Jak vyplývá z článku 30 rozhodnutí, na zaměstnance Eurojustu se totiž vztahují nařízení a předpisy platné pro úředníky a ostatní zaměstnance Evropských společenství. Z toho vyplývá, že podle ustálené judikatury měli hlavní zúčastnění, tedy uchazeči o jednotlivá místa uvedená v napadených výzvách k podání žádostí, za podmínek stanovených v článku 91 služebního řádu přístup k soudům Společenství (viz v tomto smyslu výše uvedený rozsudek Vandevyvere v. Parlament, s. 214).
- 43 V případě takové žaloby by členské státy mohly v souladu s článkem 40 statutu Soudního dvora vstoupit do řízení jako vedlejší účastníci, a případně by mohly, jak to vyplývá z čl. 56 druhého a třetího pododstavce téhož statutu, podat proti rozsudku Soudu opravný prostředek.
- 44 Z veškerých těchto skutečností vyplývá, že žaloba je nepřijatelná.

K nákladům řízení

- 45 Podle čl. 69 odst. 2 jednacího řádu bude účastníku řízení, který byl ve sporu neúspěšný, uložena náhrada nákladů řízení, pokud účastník, který byl ve sporu úspěšný, náhradu nákladů ve svém návrhu požadoval. Vzhledem k tomu, že Eurojust požadoval náhradu nákladů řízení ve svém návrhu a Španělské království bylo ve sporu neúspěšné, je namíste uložit mu náhradu nákladů řízení. Na základě čl. 69 odst. 4 prvního pododstavce téhož řádu Finská republika, která vstoupila do řízení jako vedlejší účastník, ponese vlastní náklady.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (velký senát) rozhodl takto:

- 1) **Žaloba je nepřijatelná.**

- 2) **Španělskému království se ukládá náhrada nákladů řízení.**

- 3) **Finská republika ponese vlastní náklady.**

Podpisy.